

Дойде зима мразовита.

1.

Балканътъ настръхналъ реве ужасно, а бурята кърши оголѣли клони и по върхове заледени—бѣснува и вий!

Настръхналъ е балканътъ и грозно навъсенъ, че птичка вече пѣсни му не пѣй. . . .

Бѣснува буря и грозно се носи катъ вихъръ грѣмовенъ по смразения балканъ и само вълкътъ кръвнишки гледа и далече се носи неговиятъ вой!

Настръхналъ мрачно, въ мъгла посърналъ, балканътъ реве и грозно вий. . . че нѣма овчари, че нѣма пѣсни и тихъ вѣтрецъ пѣсенъ пролѣтна да му пѣй. . . .

2.

Лѣтятъ прѣдъ мъглитѣ бѣли снѣжинки и пѣснички сладки, тихо тананикатъ:

„Понеси се, вѣтре, прѣзъ ширни полета и пѣтица—пѣтчки съ пѣсни навѣй!

Не щеме ний, вѣтре, ни пѣсни, ни радостъ; свѣта искаме да се не смѣй!